

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četletno 15 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nazloviti na uredništvo, oglase in naročino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Vsa sofistarija ne pomaga nič.

Take konfuznosti in zmešane kolobocije, kateršna se nahaja v uvodnem članku zadnje »Soča« (»Boj za deželni odbor«) nismo že dolgo čitali. Člankar zavija, preobrača in hoče po vsi sili krivo razumeti, sicer za vsakega, ki slovensko čitati in misliti zna, popolnoma jasne in razumljive trditve v »Gorici«. Izjavo, da dr. Gregorčič ne bi priznaval »Slov. klubu« obeh odborov, tudi če bi Gabršček ne bilo v deželnem zboru, hoče »Soča« po vsi sili krivo razumeti in sicer tako: dr. Gregorčič ne bi tudi v tem slučaju priznaval nobena odbornika »Slov. klubu«. In vendar je bilo v dotičnem članku »Gorice« malo poprej jasno rečeno: »Klub S. L. S.« je vedno lojalno priznaval in še vedno priznava »Slov. klubu« enega odbornika — ki pa ne sme biti Gabršček — ne more pa dopustiti, da bi imel »Slov. klub« oboje odbornika. — Kljub tej jasni izjavi pa »Soča« trdi, da dr. Gregorčič je hotel »Slov. klub« opehariti za obe odborniški mesti ter debelo natisne nesramno laž: Gregorčič to tudi sedaj priznava. Pfoj! To je pisanje za bebec! — Ali je postala »Soča« že tako otrpela, da ne razume več negacije v slovenskem jeziku, ali pa je tako nesramno predrzna, da si upa svoje čitatelje pitati s takimi bedastostmi? Ali pa morda že hlasta po vsaki, če tudi le namišljeni bilki, nadejaje se, da reši ta And. Gabrščka iz zagate?

Vendar vse zavijanje, vsa sofistika ne pomaga nič. Resnica je in ostane, da boj na slovenski strani se vrši sedaj »samo zaradi And. Gabrščka«, kajti ravno on je, ki hoče biti tisti »drugi« slovenski odbornik, a »Klub S. L. S.« v sedanjih razmerah nikakor ne more priznati, da bi »tudi drugi« slovenski odbornik bil član iz »Slov. kluba«, »celo izključen pa je še, da bi And. Gabrščka priznal za odbornika«. To najsi »Soča« zapomni.

Naše trdno prepričanje je tudi, da bi vladali med slovenski poslanci čisto drugi odnosi, ki bi Gabrščka ne bilo med njimi. Skupen klub bi bil brez Gabrščka mogoč. Pa recimo tudi, da bi ne bilo prišlo ravno do enotnega kluba, osnoval bi se bil pa gotovo kak klub, ki bi štel več članov, nego kateri koli sedanjih, in v tem slučaju bi se bili poslanci lepo mirno dogovorili glede odborov. Ali pa bi dva kluba, ako bi obstajala, imela vsaj skupno parlamentarno komisijo, ki bi v določnem delokrogu narekovala in določevala skupno postopanje, v kolikor bi to dopuščala načela in programi teh klubov. Ne bilo bi takega »Slov. kluba«, kateremu bi načeloval Gabršček, ne bilo bi prepira in boja za odborništvu. And. Gabršček je ostal sam sebi zvest; kjerkoli je bil, tam je razdiral in napravil prepir; sedaj je prišel v deželni zbor in dela tu prepir; kajti on

hoče veljati za prvega poslanca, on hoče biti takoj prvi dan deželni odbornik. Baha se tudi s svojo spodobnostjo, s svojo energijo, s svojo neizprosostjo, s svojim »dobrim, pravim, koristnim delom za kmeta«. Ali mi, ki moža dobro poznamo, poznamo tudi njegovo energijo, bolj rečeno robato brezobzirnost in nerazumljivo nadutost, poznamo dobro njegovo Ahilejevo peto in vemo, kedaj in pod katerim pogojem se njegova tako znana energija in neizprosost povsem izkadi, da prejšnji gromovnik postane naenkrat kakor jagoje, seveda, dokler mu to kaže. Poznamo tudi njegovo »dobro, pravo, koristno delo za kmeta« in drugo njegovo delovanje, — o tem bomo morda še natančneje govorili — in ker vse to dobro poznamo, zato smo in bomo proti temu, da bi postal And. Gabršček deželni odbornik.

»Soča« naj se le tolaži, da je dr. Gregorčiča ujel, naj se le tolaži s tistim dragocenim priznanjem, katerega je pa sama iztuhala, mi ji to od srca privoščimo. To veselje bi bila lahko že zdavnaj imela, saj dr. Gregorčič ni nikdar tajil in ne taji tega, kar je v tej zadevi »Gorica« pisala. Sicer pa je »Soča« to prav dobro vedela, a hotela je zopet slepiti ter se norčevati s svojimi čitatelji. Tudi tistega upanja, da dr. Gregorčičovo stališče le malokdo odobrava, ne bomo »Soči« jemali, ker dobro vemo, da dr. Gregorčič dobiva od vseh strani priznanje, da je edino pravo ravnal, da je zabranil Gabrščku v deželni odbor. Tudi z razkolom v stranki in z »novostrujarji« naj se »Soča« tolaži, če ji to napravi veselje, in če hoče, naj hodi sama k njim po nauk, kako naj bi postopala, dr. Greg. pa naj v tem pogledu le pusti na miru, bo že on gledal, da ukrene, kar je prav.

»Soča« je debelo natisnila tiste oguljene, že nešteto krat rabljene fraze o škandaloznem gospodarstvu v deželi in o Pajer-Gregorčičevi zvezi, če tudi se je v »Gorici« dokazalo, da so te fraze čisto navadna nesramna laž. Govori tudi o ljudski volji in o volilcih, ki so nekda dali poslancem nalog, da sanirajo deželne finance ter da napravijo preembo v deželnem odboru, sicer da jih isti volilci obsodijo. Ti moj ljubi Bog, koliko slepila, koliko peska čitateljem v oči! Vidi se, kako rada bi »Soča« opravičila Gabrščkovo postavljanje in nastopanje njegovih somišljenikov, češ, volilci so tako ukazali. — Mi vemo, kako so se vršile volitve, ter poznamo cilje, katere so pri njih zasledovali različni poslanci, zato obsojamo to brezvestno »Sočino« farbarijo.

Uspehi naše gospodarske organizacije.

I.

Zgodi se včasih, da tat, ki je na begu, vpije na vse grlo: »Primitite tatu! Primitite!« Odvrčal bi rad od sebe pozornosti, da bi nemoten zbežal. Temu tatu je podobna »Soča«, ko piše o naši kmečki stranki: »Brez glave delajo na gospodarskem polju; zato pa tudi nimajo pravih uspehov in jih ne bodo imeli nikdar!«

»Soča« sama nas je naučila, da je treba to, kar ona piše čez klerikalce, na-

sloviti samo na njo in njeno stranko, pa imamo resnično sliko njenih besedi. Kdor ve, kaka prismojena juha se ravno sedaj kuha v gospodarskih loncih liberalne stranke; kdor ve, kake osodepolne posledice čakajo v najbližji bodočnosti na združeno-gospodarskem polju ravno liberalno stranko vsled njenih ponesrečenih spekulacij — ta tudi razume, zakaj da vpije sedaj »Soča« o nevspehih klerikalcev.

Ni nam treba razkrivati, kaj da čaka liberalce v kratkem času. Sicer skrivajo skrbno, toda javnost ve vse eno, kako pokajo — ponesrečeni liberalni »piruhi«. Mi smo imenovali Gabrščkove piruhe — »klopotece«, pa so res!

»Soča« ima prav, ko piše: »Gospodarsko delo je težko delo, istotako združeno delo je težko delo. Treba razumevanja pri tistih, ki hočejo delati ter pri onih, katerim velja delo in sprejem razlage«. To je vse res. Čudno se nam samo vidi, da je prišla »Soča« še le sedaj do tega spoznanja. Pa menda ne vsled sumljivega pokanja v liberalnih gospodarskih združbah? So ljudje, ki nočejo razlage, toda so tudi ljudje, ki nočejo razlage teh spetjemati, vedo, da je to delo riskantno, da ne more imeti pravega uspeha, da lahko postane osodepolen za nje, dočim bi oni, ki so »hoteli delati«, zmajali z rameni in se tolažili: Saj nismo nič, da ni »ratalo!« Ljudje niso slepi, da bi se pustili vedno voditi za nos. N. pr. solkanski mizarji so prišli že do tega spoznanja, da razlage voditeljev nočejo sprejeti. Vedo pač, da jih bo »razlaga« pri vsem tem — drago stala.

Seveda, nevspehe pri »Jelenu«, »Südbahnu«, »Trgovskem domu«, »Mizarski zadrugi« itd. bo »Soča« že pripisavala tem hudimskim klerikalcem; je že tudi pričela to lahko delo. Klerikalci so krivi tudi »friziranih bilanc« n. pr. pri »Mizarski zadrugi«. Pravijo namreč nekateri liberalci, da so bile bilance te zadruge olepšane, kakor da bi jih imel frizer v rokah. To, da se je posebno pokazalo pri »zadnjih« »natančnih« revizijah v Solkanu, Splitu in Trstu. No, naposled nas to nič ne brigal!

Koliko so liberalci napadali naše gospodarske osnove: Centralno posojilnico, Goriško zvezo, Krojaško zadrugo, posojilnice po deželi, sploh vsako gospodarsko osnovo naše stranke, vsakega požrtvovalnega moža, ki je žrtvoval čas, denar in znanje trudapolnemu delu na polju našega združništva, naše gospodarske osamosvoje na Goriškem! Sumničili, blatili so vse. Kar so pa drugim očitovali, to so najbrže sami delali, zato jim sledi kazen za petami za razdiralno, nenarodno delo, ki so je izvrševali celo desetletje!

Vredno bi bilo, da bi si ogledali, v koliko so opravičene besede, da so delali »brez glave« ravno liberalci. Pa pustimo to za danes. Pride lahko še na vrsto.

Očitano je bilo naši stranki, da je delala brez glave na gospodarskem, na združnem polju. Ne »Soči«, ki se bori z vsem na svetu kakor junak Don Kišot žalostne postave, marveč nam v prvi vrsti veljaj pregled o vspehih, ki smo jih imeli na združnem polju na Goriškem.

(Dalje prih.)

Aneksija Bosne in Hercegovine.

(Pismo iz Bosne.)

Razni dogodki na Balkanu, ki so se vršili tekom zadnjih tednov, dali so in dajejo še vedno časopisju preoblega gradiva. Piše se prav veliko in večkrat tudi prav pretirano, radi česar sem sklenil, da cenjenim čitateljem »Gorice« vsaj zadevo Bosne in Hercegovine, ki naše ljudstvo najbolj zanima, malo pojasniti.

Ako čitamo časopise, ki so aneksiji nasprotni, med kojimi se nahajajo tudi nekateri slovenski listi, predstavljamo si valed aneksije za Avstrijo jako težko stališče. Ako čitamo pa tej prijazno časopisje, moramo priti do nasprotnega prepričanja.

Predno pridem na sedanji položaj, moram malo opisati utis, ki ga je napravil ta vladarjev korak na tukajšnje prebivalstvo.

Kdor je že več časa tukaj in je opazoval delovanje raznih strank ter videl tukajšnje protiaustrijsko gibanje, prepričan je moral biti, da bodo nastali v slučaju aneksije, ki je prišla proti volji tukajšnje srbsko-radikalne stranke, ki je v deželi najmočnejša, do velikih nemirov, ki bi bili lahko na eni ali drugi strani usodepolni. Žuganja namreč od te strani ni manjkalo. Vendar pa je to za sedaj ostalo le žuganje in nič drugega.

Dan 7. vinotoka je bil toraj za tukajšnje dežele in njih zgodovino pomemben dan, ki ostane zapisan v zgodovini z debelimi črkami.

Do zadnjega trenutka bil je ta namenjeni korak Avstrco-Ogerske občinstvu tako tajen, da noben list o vsem tem ni mogel nič pozitivnega povedati, radi česar tukajšnje ljudstvo na aneksijo niti mislilo ni. Najlepši dokaz za to je konferenca tukajšnje srbsko-musulmanske stranke, ki se je imela vršiti dne 8. vinotoka v Budimpešti z namenom, da bi mogoče aneksijo prepredili in dosegli za tukajšnje dežele ustavo, oziroma neodvisnost, ali da ostanejo del turške države.

S tem slednjim so Srbi speljali večino tukajšnjega musulmanskega prebivalstva v svoje vrste, kar pa je bilo, kakor so dogodki zadnjih dni dokazali, le pesek v oči. Po dogodkih zadnjih dni je veliko muslimanov spoznalo to srbsko zvijačo in pokazali so jim radi tega hrbet.

Po dogodkih zadnjih dni so muslimani lahko spoznali, da Srbom ni bilo za to, da bi se tukajšnje dežele zočet priklopile Turčiji, niti da bi postale neodvisne, ampak, da so jih hoteli s tem le tako čaleč pridobiti, da bi jim pomagali zidati »Veliko Srbijo«, kar bi gotovo bilo za muslimane taka nesreča, kakoršna se jim pod avstrijsko vlado ne bo mogla nikdar dogoditi.

Od strani, ki je vladi nasprotna, se je sprejela aneksija prav mrzlo. Vse je bilo mirno, ker večina združbarjev je bila takrat v Budimpešti, a drugi so se poskrili, ker se sramujejo svojega poraza. Pri tem se mi zdi vredno omeniti, da večina priprostega ljudstva, posebno pa deželanov, tega ni hotela verjeti in tudi ne razumeti. Pri čitanju proklamacij, ki so bile nabite skoraj na vsaki drugi hiši in to v hrvatskem in srbskem jeziku,

je naložilo vodstvu, da izdela nov načrt za most iz železa.

Kakor pa je znano, se otvorili prihodno leto turska železnica; ker je vsled tega pričakovati velikanske povzdige prometa na progi proti Jesenicam, treba je tekom leta razširiti marsikateri kolodvor, posebno jeseniški. Železniško vodstvo, ki ima le malo inženirjev, ima sedaj toliko dela, da se ne more lotiti našega načrta. Ta novi načrt se napravi najbrže še-le začetkom prihodnjega leta. Ako potem ministerstvo načrt odobri — kar je pričakovati — treba bo še, da finančno ministerstvo dovoli in nakaže potrebni denar.

Da vsa stvar ne zaspi, je že preskrbljeno, ker se pristojne urade v presledkih „dreza“.

Toraj vendar le! — „Soča“ piše, da ostudni osebni boj (v domači politiki na Goriškem namreč) preseda že vsem pametnim ljudem. Prav! Mi smo to trdili že pred desetimi leti. A kdo je bil tisti, ki je postavil s svojimi napadnož na prsa neljubim osebam, ki je žugal in pretil, ki je vodil osebni boj najostudnejše vrste, ki je ravno s takim bojem hotel si osigurati politično pozicijo? Kdo je bil tisti, ki je uvedel v naše časopise na Goriškem tisti ostudni boj, ki je zastrupljal celo desetletje in še več ter še zastruplja naše družabno življenje? Kdo je bil tisti, ki je priobčeval slavnokazane „Tutti-frutti“? Neznočnost, domišljavost, nadutost, sebičnost so njegove lastnosti, vsled katerih je hotel uničiti ali vsaj oškodovati vsakega, ki se mu ni brezpogojno klanjal. Od tod je izvirala tisti ostudni boj, ki je onemogočeval in še onemogočuje družabno življenje na Goriškem sploh in v Gorici še posebej. In kdo je ta junak? Menda ga ni treba imenovati, cela Goriška ve, da je to nesreča dežele, Andrej Gabršček. Iz njegovega lastnega glasila „Soča“ mu to vse dokažemo, ako bo treba. „Soča“ pa sedaj obsoja osebni boj, kakor da bi bil Gabršček po dolgih letih vendar prišel do spoznanja, da je tak boj ostudna stvar. Dobro! Spoznanje je prvi korak do poboljšanja. Ali žal, do sedaj smo slišali samo besede, dejanj še ni bilo, ki bi pričala o kakem spokorjenju. „Soča“ pri vsaki priliki in nepriliki ostudno in krivično napada in obrekuje dr. Gregorčiča ter prav pogostoma tudi prof. Berbuča; mnogokrat se tudi naravnost smešno baha s svojim junakom Gabrščekom; ali pa prinaša strašne račune, ki ne odgovarjajo resnici ter razburljivo članke o „gigantskih škandalih“. „Soča“ tedaj sama izziva polemiko in osebni boj; „Gorica“ je le v defenzivi; ali ko „Soči“ odgovori, kakor ta zasluži ter razkrinka njen šarlatanizem, tedaj se vpije: to je ostuden osebni boj proti Gabrščeku! Nam se pa tako zdi, da se „Soči“ nekdanj tako priljubljeni osebni boj — sicer ji je še sedaj priljubljen, če le kaže, da bo neslo „šefa“ — le zato zdi sedaj naenkrat tako ostuden, ker ne more z vspehom odgovorjati na to, kar „Gorica“ pojasnjuje na „Sočino“ pisarenje. Če pa hoče „Soča“, da preneha ta ostudni osebni boj, tedaj naj najprej ona sama izpolni pogoje k temu: naj piše le resnico, naj ne hujska ljudstva z izmišljenimi bombami, naj opusti tisto smešno, bahasto poveličevanje Gabrščeka, ter naj ne napada skoz in skoz poštenih rodoljubov, kakor je dr. Gregorčič. Dokler se pa to ne zgodi, bomo vedno stali na straži, ter vestno zavračali „Sočine“ laži in razkrinkavali njena slepljenja in njena zavijanja, ker ne moremo dopuščati, da bi naše ljudstvo brezvestno slepil katerikoli si boji koristolovec.

„Fora i sciavi“ je kričal 18-letni trgovski zastopnik Anatolij Prencis dne 4. julija v Gorici. Ta Prencis je pristojen v Palj ter je znan kot goreč častilec Garibaldijev. Ob raznih prilikah se je pokazal kot navdušen Lah, ki bi se najraje našel med neodrešenimi brati onkraj velike luže, ali pa bi rad videl, da bi naše pokrajine vladal Vittorio Emanuele. Ko ga je policija iztirala iz Gorice dne 8. julija, je rekel dvema svojima prijateljema, da se morajo posluževati vsah sredstev, da se obvaruje italijanstvo Gorice. Korajžo pa je imel fant. Da pa ni varno psovati očave in jih poditi iz Gorice, ga je podučilo okrogno sodišče v četrtek. Obsodilo ga je namreč na tri tedne navadnega zapora. Ako mu ni to dovolj, pa naj še nadalja vpije „fora i sciavi“, sodišče bo uže toliko prijazno, da mu preskrbi še za delj časa ričet v Nefatovi palači.

Naslovi na poštnih pošiljstvih posebno na pismih, katere pošiljamo med svet, naj bodo pisani v slovenskem jeziku. Posebno naši delavci, vojaki, služkinje in drugi niso zadovoljni, ako ne napišejo zraven slovenskega kraja tudi nemški. Zdi se jim, da adresat pisma ne dobi, ako ni na pismu nemščine ali laščine. Pa kako nemščino pišejo! Ni treba, da o tem pišemo. Zakaj pa naj mi Slovenci pišemo na pismih nemške naslove? Nekaterim „šibkim“ Slovincem se zdi to bolj „nobel“. Da bi pa dotičniki vedeli, kako se nemški poštni uradniki smejejo o njih „nemščini“! Nekateri še slovensčine ne znajo pisati, pa se silijo z nemščino ali laščino. In ravno taki napišejo take kozle, da je za počt. Vsi smo že to opazili. — V tem oziru bo treba mnogo dela med ljudstvom, predno je pripravimo, da bo pisalo slovenske naslove na pismih ali na drugih poštnih pošiljstvih. Nemci, ko pošljejo kako pošiljatev v slovenske kraje, ne napišejo nikdar slovenskega naslova. Marsikateri Slovenec pa ko Slovincu piše, ga „počasti“ z nemškim ali laškim naslovom. Naši Slovenci tudi inteligentnejši, ako pišejo v bližnji Trst, napišejo zraven Trsta še Trieste ali Trieste. Čemu to? Tržaški Lah ne napišejo nikoli, ko pišejo v Gorico, zraven Gorizia še Gorica. Imajo prav! Zakaj pa mi tako postopamo? Enako se godi, ko pišemo v Ljubljano, Maribor, Celovec itd. Laibach, Marburg, Klagenfurt mora biti zraven.

Učimo se od naših nasprotnikov! Dokler ne bomo svojega jezika povsod spoštovali in ga rabili povsod ob vsaki priliki, ni pričakovati, da ga bodo drugorodci upoštevali. Lah neznajo bolj kot mi Slovenci. Nemci se Slovincem smejejo, ko čitajo na slovenskih pošiljstvih nemška imena krajev in si mislijo: Dokler imamo take Slovence, se ni bati, da bi oškodovali nemški posesti; in tudi nam se ni treba učiti slovenskega jezika, ker sami Slovenci se povsod usiljujejo z nemščino ali laščino. — Žalobog da je tako. Kdaj bo boljše? Učimo ljudstvo, naj se povsod zaveda svoje narodnosti. Inteligenca naj daje lep vzgled!

Naš prevzv. knez in nadškof se je te dni povrnil iz Rima.

O zavodu šolskih sester v Tomaju smo dobili sledeče: Z marljivostjo in vstrajnostjo, kakoržna je prirojena le šolskim sestram, so si zgradile poleg že obstoječe šole „Elizabetišče“ (delo blagopokojnega kanonika tomajkega Golmajerja), „Gospodinjsko šolo“, v kateri naj bi se odgojevala naša odrasla dekleta, da bodo enkrat pridne, poštene in vzorne gospodinje in matere. Obiskal sem pred časom ta zavod. Na me je napravil najboljši utis. Vzoren red, snaga in pa disciplina vlada v zavodu, katerega vodijo zares v vsakem oziru izobražene šolske sestre. V zavodu (v „Elizabetišču“ in „Gospodinjski šoli“) je 9 sester, ki učijo v šoli. V „Elizabetišču“ je do 200 deklic, mnogo jih spi v zavodu; v novoustanovljeni „Gospodinjski šoli“ je 12 učenk, večinoma z Goriškega, ki vse spijo v zavodu. Učenke gospodinjske šole hodijo podučevati g. kmetijski potovalni

učitelj Lah, zdravnik iz Komna g. dr. Reja in pa tamošnji kanonik veleč. g. mons. Sila. Računstvo, pisanje, domače pismo, kuhanje, šivanje, likanje itd. podučujejo šolske sestre. V zavodu imajo lastno kapelico, v kateri mašuje vpok. preč. g. župnik Bekar. Šolske sestre so si zgradile lepo in moderno urejeno gospodarsko poslopje, ki odgovarja vsem modernim zahtevam naprednega kmetijstva. —

Zavod je vsega priporočila in zupanjanja vreden. Denar, katerega so šolske sestre zabile v „Gospodinjsko šolo“ seveda ni bil njih, ker ga niso imele. Poslopje se amortizuje. Upati smemo, da se bodo še dobili rodoljubi, ki bodo z dobrotoljnimi prispevki pripomogli, da se bo zavod vedno bolj razvijal. Saj bo v korist nam Slovincem. Šolske sestre imajo pri vsem le trud in delo. Na Goriškem takega zavoda dosedaj nismo še imeli, ta je prvi. Gledati moramo, da bo vspeval in da bo le v ponos nam Slovincem. Vzgoja v zavodu je brezvzorno vzorna in vzgledna. Stariši lahko zaupajo svoje hčere šolskim sestram. Zavod ker vzoren, je podpore vreden.

X.

Pred c. k. izpraševalno komisijo za občne ljudske in meščanske šole v Gorici so napravili izpit za ljudske šole s slovenskim in nemškim učnim jezikom gospodične in gospodje Bizjak Ana, Brence Berta, Gulin Ljudmila, Kaučič Milena, Kocmut Marija, Korsič Vladimir, Kozamernik Marija, Kregar Marija, Legovich Oliva, Medič Pavel, Modic Marija, Nešima Aleksander, Prešelj Ana, Sedej Ana, Sitter Angela, Stemenšek Oskar, Stubelj Adalbert (ital. kot predmet), Šantel Danica, Škerjanc Josipa (oboje z odliko, ital. kot predmet), Šket Marija, Vadnjal Lavoslava (oboje z odliko), Vittori Gabrijela (ital. kot predmet), Vizjak Ana, Zörer Viktorija; s slovenskim učnim jezikom in iz nemščine kot predmet gospodične in gospodje S. Jelen Franciška, Lavrenčič Alojzij, Lobé Henrik, Marinič Josipa, Mervič Doroteja, Mikuluz Gabrijela, Mrevlje Gabrijela, Perin Ana, Pipan Terezija, Res Avgusta; s slovenskim učnim jezikom gospod Mihelič Josip. — Ekandidat je bil reprobiran za lj. šole z nemškim učnim jezikom.

— Državno podporo 5000 K so dobili deleženci razdeljenega občinskega zemljišča v Nemškemrutu in sicer za to, da iztrebijo iz zemljišča robidovje, traje in ničvredno grmovičje in da spremenijo potem zemljišča v radovitne pašnike. Podpora jim je naklonilo poljedelsko ministerstvo, za katero se je trudil državni poslanec dr. Gregorčič in pa županstvo Grahovo.

— Moč novega vina je občutil neki „Regnicol“ Angelj Riga. Te dni se ga je tako nalezel, da je, ko je krevsal po ulici Morelli, padel na kamenit tlak ter se še precej hudo ranil na glavi. To se je zgodilo seveda ponoči. Prepeljali so krvavega v bolnišnico usmiljenih bratov.

— Koprivskim občinarjem je izposloval državni poslanec Fon 400 K državne podpore za neko potrebo.

— C. kr. kmetijsko-kemično poskuševališče v Gorici je izdajalo v slovenskem jeziku pristojbinski cenik in predpise za njega uporabo. Ta cenik, ki je veljaven od 1. julija 1908, obsega splošna navodila, posebno pristojbine za kemične, mikroskopične in bakterijološke preiskave itd. ter preskušanje priprav in orodja. Novi pristojbinski cenik je urejen zelo praktično, ker so vse snovi, ki se imajo kemično preiskati, razvrščene po abecednem redu tako, da lahko hitro najdemo predmet, ki ga mislimo dati v preiskavo, označimo na kratko, kako naj se preiže količina, ki se ima doposlati in pristojbino, ki jo je plačati za preiskavo. Ker je glede živil, pijač, krmil in gnojil zelo važno vedeti, kako so te se-

stavljene, priporoča se vsakemu, posebno pa kmetovalcem in trgovcem, naj pišejo po cenik na poskuševališče, da s jim določijo popolnoma brezplačno. Kdor pride v Gorico, gre lahko osebno po cenik v urad poskuševališča, ki se nahaja v ulici Alvarez št. 9, hitro za bolnišnico usmiljenih bratov.

— Padel z dimnika je dimnik Ivan Korte v Gorici, ko je čistil dimnik lastne hiše. V glavi se mu je zavrtelo in padel je kake tri metre globoko ter se precej poškodoval. Zdravi se v bolnišnici usmiljenih bratov.

— Cerkljanska mlekarina je znižala članarino od 20 K na 2 K, da tako omogoči pristop širšemu ljudstvu. Zadruga lepo napreduje.

— Električni bioskop — v dvorani „Central“ premenjuje program vsaki teden. Novi program se začne vsako nedeljo. Priporočamo!

— Na južni železnici — ne bodo imeli častniki od 1. jan. 1909. znižanih vozni cen. Južna železnica upa s tem dobiti 400.000 K več dohodkov na leto.

— Shod Sod. SS. Cordis za kopensko dekanijo bo dne 26. t. m. točno ob 10. predpoludne in sicer v Gorjanskem v novem župnišču.

— Od vojakov je pobegnil dragonec Anton Benedik s Kranjskega in sicer iz Gorice ter jo popihal v Italijo. V Vidmu se je pa sam prijavil policiji, naj ga pošlje v Gorico nazaj.

— Voli so se splatili kmetu Alojziju Gerželju v Vrtovinu in sicer v času, ko jih je uklepal v voz. Ubojega Gerželja so vlekli kakih 100 metrov daleč. Dobil je težke telesne poškodbe. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov.

— Tepen in sicer hudo tepeja je bil te dni v Moči neki Franc Goljusi. Pretepel ga je njegov tast, ker opomini niso pomagali, da bi ne toliko pil. Te dni je prišel domov spet v „ročcah“, in tasta je to razjezilo tako, da ga je hudo naklestil. Sedaj se zdravi v bolnišnici usmiljenih bratov v Gorici.

— Volitve v prestojništvo delavske zavarovalnice proti nezgodam v Trstu so razpisane na dan 16. decembra t. l. Letos izstopivši člani prestojništva in njih namestniki pripadajo tem-le kategorijam: Kat. I. železnice, podjetništva za prevažanje in skladišča blaga. Kat. II. Rudarstvo in plavzarstvo, kovinarstvo, stroji, orodje itd. Kat. VI. Papir in usnje, lesne snovi in rezljanje, kmetijski in gozdarski obrati, mlini. Vsi ti podjetniki in zavarovanci vsake omenjenih kategorij volijo v prestojništvo po enega člana in enega namestnika. Glasovnice se pošljejo volilcem najkasneje do 17. novembra. Reklamacije je treba pošiljati do 1. decembra volilni komisiji delavske zavarovalnice proti nezgodam v Trstu, Via Valdirivo št. 40, II. nadstropje. Tu leže na vpogled tudi volilni imeniki.

Slovenski volilci naj dobro shranijo glasovnice in naj čakajo na poziv v slovenskih listih, kako jim je postopati!

— Anglež obsojen v Gorici. V četrtek je stal pred tuč. okrognim sodiščem 35-letni Tomaž Curans, doma z Angleškega. Tožen je bil, da se je dne 13. sept. t. l. v Trziču, kjer je bil uslužben, v neki gostilni prepiral z orožniškim postajevodjem. Iztrgati je hotel orožniku puško iz rok. Na pomoč orožniku je priskočil občinski redar, ki je Angleža ukrotil. Anglež je bil zelo nasilen. Sodišče ga je obsodilo na 2 meseca ječe, poostrene z enim postom in trdim ležiščem vsaki mesec.

— Razglas. Igtendanca 3. vojnega zbora razglašja, da potrebuje za vojaško oskrbovališče v Gorici 8200 kvintalov sena, 1500 kvintalov slame in 19000 kvintalov karbonsa. Poudbe, ki morajo biti zaprte v kuverti s kolekom naj se določijo najdalje do 3. dec. t. l. vojaškemu oskrbovališču v Gorici.

— Pomanjkanje sodnih uradnikov v Primorju. — V okrožju višjega sodišča za Primorje vlada veliko pomanjkanje

so se ališale razne opombe, s katerimi je ljudstvo pokazalo, da cele stvari ne razume. Tako je pisec tega opazoval govorjenje med množico ljudstva, ki je čitalo proklamacijo na poslopju vojaškega poštnega urada v nekem tukajšnjem mestu. Nekateri so jo razlagali tako, da to ni nikakor res in da si je tamkajšnji poštni uradnik dovolil to šalo in nabil to proklamacijo na svoje poslopje. Zopet drugi so trdili, da je napravila to deželna vlada zato, da bi ljudstvu toliko bolj nepričakovano došla ustava, katero je večina tukajšnjega ljudstva zahtevala? Nekateri zopet niso mogli razumeti, kako to, da je bila ta proklamacija dne 7. vinotoka v Budimpešti podpisana in še isti dan zjutraj že po celi Bosni na zidovih nabita. To je sicer žalostno, a od ostalega ljudstva ne moremo boljšega pričakovati. Po svoji nadarjenosti in pridnosti pridejo kmalu do boljših razmer.

Šele čez par dni so se prepričali, da to ni nikaka šala, da je vse to resnična stvar. In to so spoznali še tembolj, ko je odbor muselmansko-srbske stranke, ki je bil radi omenjene konference ta čas v Budimpešti, poslal svojo proklamacijo na tukajšnje ljudstvo, v kateri isto stvari, naj bo mirno, češ da pride v kratkem vsa ta zadeva pred konferenco velevlasti, ki bodo pretresovale berlinsko pogodbo in ki aneksije gotovo ne bodo priznale.

Ljudstvo je toraj ostalo mirno in čaka na to konferenco, o kateri se pa še ne more reči, da bo pretresovala o berlinski pogodbi tudi vprašanje Bosne in Hercegovine, ker to razne velevlasti odklanjajo.

(Dalje pride.)

Shod v Slivnem.

Gabrščekova „Soča“ podtika vse Gregorčiču, karkoli se v zadnjem času tiska v „Gorici“.

To ni pošteno! Tudi za naše poročilo o Štrekljevem shodu v Slivnem dela Gabrščekov list Gregorčiča odgovornega in farba: „Gregorčič je farbal, da se je Štreklju na shodu v Slivnem slabo godilo med soc. demokrati. Resnica pa je, da je bil shod prav lep in govori ter pojasnila taka, da so bili zadovoljni z njim soc. demokratje“.

Da bodo videli naši čitatelji, kako zna „Soča“ farbat in potem druge farbanja dolžiti, ponatiskujemo poročilo o tem shodu, ki ga je objavil „Delavski List“, glasilo soc. demokratov, ki so glasovali za Štreklja pri državnih in deželnih volitvah. Poročilo se glasi:

„Slivno. — Shod narodno-napredne stranke se je vršil pri nas v nedeljo dne 18. t. m. Shod je bil jako dobro obiskan, ker je bilo v sedanjih bližnjih vasicah veliko radovednežev, kateri so želeli vedeti, kaj vse je naredil g. Štreklj na Dunaju za ljudstvo. Toda na tem shodu so tvorili večino socialni demokratje, ki so izvolili za predsednika shodu soodr. Marico iz Nabrežine. Najprej je poročal gospod poslanec A. Štreklj o deželno-zborskem delovanju. Poročilo je bilo kratko, ker drugače sploh ni moglo biti. Kaj pa naj bi bil gospod Štreklj poročal. To namreč, kar so vsi navzoči dobro vedeli. Mi povemo odkritosrčno, da ni na tem svetu nič bolj smešnega nego, da pride poslanec na oder in poroča o komedijah, ki jih uganja v javnih zastopih skupno s svojimi sovražniki.

Mi delavci nimamo nobene koristi, da bi se sedaj začeli navduševati za liberalce. Kjer gospodarijo liberalci, so delavske razmere ravnotako neugodne, kakor tam, kjer kraljuje klerikalni zmaj. Na Francoskem, Nemškem, Angleškem, v Italiji in Avstriji, kakor povsod drugod, so bili liberalci že od nekaj slabi gospodarji, in so se vedno učili pri klerikalcih, kako imajo izkoriščati delavstvo.

Goriški delavci vedo to in so že prišli do zaključka, da od stranke, ki je že bojkotirala socialistično delavstvo, ki ima poslance v parlamentu, kateri gla-

sujejo za puške, za kanone, za nove davke in proti vsaki delavski zahtevi, od take stranke nima in ne sme delavstvo pričakovati nič dobrega. Zato pa ostanemo popolnoma hladni, kadar nam pridejo liberalci pripovedovat, kako da klerikalci in Italijani trosijo ljudski denar v brezpotrebne namene.

V Mavhinjah so bili liberalci v starešinskem svetu in so tam obračali občinski denar prav po liberalno. Gospod Štreklj bi si bil to poročilo lahko prihranil, in bolje bi bilo, da bi bil na tem shodu pripovedoval, kako se repa cepi. O 1. posl. Štreklja bi bilo pač lahko zahtevati, da se za svoje shode nekoliko bolje pripravi. Da pride na shod in prične pripovedovati o bedarijah, ki jih tiska Gabršček v svoji „Soči“, je za poslanca zelo poniževalno. Elino, kar je povedal Štreklj pametnega, je to, da je rekel, da bi morali imeti v deželnem zboru goriškem Slovenci 20, Italijani pa 10 poslancev. O vsem drugem, zakaj da je liberalna stranka zgubila 2 poslance, zakaj ni hotel na Tolminskem nihče prevzeti kandidature, je zelo smešna stvarčica. Kaj pa briga ljudstvo, če ni hotel nihče prevzeti kandidature v tistih klerikalnih taborih? Dobro bi pa tudi bilo, da bi Štreklj nehal enkrat za vselej pripovedovati o težavah poslanca. Če mu ni poslanstvo po godi, če mora preveč delati, naj odstopi. Mi bi mu to celo priporočali, kajti upali bi si celo trditi, da so vse one težave, o katerih on govori, samo v njegovi glavi, ki jih pa meče ljudstvu v oči samo zato, da bi ga oboževalo ali pa celo napravilo iz njega narodnega trpina in liberalnega svetnika. Gospod Štreklj je tudi zato, da vlada razpusti deželni zbor goriški čim prej. Mi verjamemo to Štreklju prav radi in celo iz srca.

Za Štrekljem se je oglasil za besedo Ivan Pecikar iz Devina. Rekel je, da naj Štreklj liberalcev prav nič ne hvale.

Nato je govoril soodr. Marica in je vprašal Štreklja, zakaj da je v državnem zboru glasoval proti predlogu poslanca Rennerja, ki je zahteval znižanje davka na sladkor, in proti predlogu poslanca Ellenboga, ki je zahteval, da se državnim železničarjem zvišajo plače za 20 milijonov. Štreklj je povedal, da je bil proti predlogu Rennerja za znižanje davka na sladkor, ker se je bilo bati, da bi zaradi tega finančni minister odstopil. Proti zvišanju plač železničarjem pa je glasoval zato, ker se je že prej vedelo, da bodo zato glasovali samo socialni demokratje. Mi bi radi vedeli, čemu Štreklj vsak dan je, če že naprej ve, da bo drugi dan zopet lačen. Štreklj naj nam le verjame, da ne bi bilo nič hušega, če bi razven socialnih demokratov glasoval za zvišanje plač železničarjem tudi on. Ali je pa tudi lepo, da ljudski poslanec ne glasuje za znižanje davka na sladkor samo zato, ker se boji da bi zaradi tega finančni minister odstopil? Kaj smo poslali Štreklja zato na Dunaj, da bi varoval ministerake stolčke, ali pa zato, da bi zastopal ljudske interese? Nam se pa zdi, da se je Štreklj, kakor vsi slovenski poslanci prodal avstrijski vladi, kateri služi tudi tedaj, kadar hoče ista v korist kapitalistov škodovati ljudstvu. Toliko soodrugu Marici kakor tudi Pecikarju so navzoči priredili burne ovacije.

Nadalje je govoril gospod Štreklj tudi o starostnem zavarovanju. Soodr. Marica mu je priporočal, da naj pazijo, kaj bodo naredili. Da ne bodo morda sklenili, da bo imel pravico delavec do penzije šele po 70 letih, to je šele v istih letih, katerih dočaka le malo kateri delavec.

Ob burnem pozdravljanju na soodr. Marico in Pecikarja, je soodr. Marica zaključil ta liberalni shod, ki pač ni bil v večjo liberalno slavo“.

Iz tega se razvili, kako so bili soc. demokratje s Štrekljem zadovoljni in kako farba „Soča“ svoje čitatelje. „Sočin“ pisatelj ni bil na shodu in ni dobil o njem nikakega poročila, ampak kar v

svoji vsemogočnosti in vsegavednosti začeka, kar se zmisli, samo da lopne nasprotnika po ustih, kakor si domišljuje v svoji vrtoglavosti. Ali revež lopnil je sam sebe, kakor je razvidno iz demokratskega poročila.

Dopisi.

Iz Št. Andreža. — Danes pride na vrsto dopis iz Št. Andreža, objavljen v št. 128. „Soče“. Ostati nočemo nič dolžni, čisto vest hočemo imeti, pa naj bo to temu ali onemu ljubo ali neljubo. Na prvi del dopisa ne bomo odgovarjali, ker dopisnik, katerega vsi poznamo, ker nosi na čelu užgan pečat nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, naših trditvev ni ovrge. V dopisu pravi, da se g. dr. P. smeši, ko pravi, da so v Št. Andrežu še druge osebe zmožne sestaviti kak dopis za liste. — In mi pravimo, da so še druge osebe, ki znajo več ko hruške peči, in da so in da znajo, to občutijo naši štandreški liberalci po dopisih v „Gorici“. Še enkrat slovesno izjavljamo: G. župnik in g. dr. P. nista v prav nobeni zvezi z dopisi v „Gorici“.

Naravnost abotna je zahteva dopisnikova, naj pridejo „Goričini“ dopisniki z imeni na dan. Rečemo le to: kogar se drži nelepi naslov podlega lažnika in obrekovalca, ta naj se opere pred javnostjo, ta naj pride z imenom na dan. Priliko je imel zaslužiti lepednarce, a jih ni hoteli. Priliko je imel se pokazati poštenjaka, se pred javnostjo opravičiti in oprati, a tega ni storil. Dokler ne pride on z imenom na dan, kakor ga je g. dr. P. pozval, je naravnost neumno zahtevati kaj takega od nas.

Trditvev, da se je naš g. župnik že tako odebelil, da rabi novo dvorano, je hudobno neumna. Vsi vemo, da g. župnik zase ne rabi novih prostorov, pač pa se bodo prostori napravili za druge potrebe, katere našim liberalcem smrdijo. Da bodo pa vedeli, kako se novi prostori porabijo, kar jih zelo skrbi, jim povemo in sicer: Dvorana bo dolga 25 m, široka 20 m in visoka 10 m, torej bo večji kot od g. Petra. Strop krasno slikan, okna iz rezanega stekla, dvorana bo parketirana, razsvetljava električna, spodaj bo gostilna, zraven moderno urejeno kegljišče, na pročelju bo visela krasna slika, ki bo predstavljala ške, kako ubija Lojze v Št. Andrežu klerikalnega zmaja, tik Lojzeta pa bo stal štandreški ecetera, ki se trepetajo ozira naokoli in poprašuje, kaj bo.

Ako nočejo tega verovati, naj počakajo, ako pa nočejo počakati, naj tečejo. O b e i n a r j i.

Politični pregled.

Državni zbor.

Državni zbor se snide v četrtek 26. t. m. Glavna naloga tega zasedanja bo dovolitev proračunskega provizorja za šest mesecev; glede postavnih načrtov, tiščočih se aneksije Bosne in Hercegovine pa pišejo listi, da se o teh v državnem zboru ne bo razpravljalo, dokler ne bode sestavljeno parlamentarno ministertvo; zato se je baje začel baron Bienerth že zopet dogovarjati z voditelji strank glede sestave parlamentarnega ministertva, ki naj bi stopilo že z novim letom pred parlament.

Črnogora in Kotor.

Zadnje dni so prihajale iz Kotora vznemirjanjače vesti, prve, da so s planine Lovčen namerjeni črnogorski topovi na Kotor, druge, da so Črnogorci že napadli Kotor.

Iz Kotora javljajo sedaj dunajskim listom: Vsem moškim v Črnogori je razdeljeno orožje in strelivo. Ob črnogorski meji so nastavljene straže. Mnogi Črnogorci so se zadnje dni vrnili v domovino. Črnogorski agent v Kotoru opominja Črnogorce, bivajoče v Kotoru in okolici, naj bodo mirni. V Kotoru samem ni došlo do nikakih nemirov oziroma de-

monstracij. Avstrijski prebivalci Boke Kotorške so povsem mirni. Dolej se ni moglo opaziti nikakih abnormalnih dogodkov.

Z Reke pa javljajo, da so odplule v Kotor štiri vojne ladije namreč „Wien“, „Monarch“, „Budapest“ in „Zenta“, ker je bila tam baje napadena križarka „St. Georg“. Ravno tako poroča tudi dunajski list „Die Zeit“, da je cesar dne 3. t. m. pooblastil vojno upravo, da sme po potrebi poklicati pod orožje prvo rezervo in pa tri zadnje razrede nadomestne rezerve.

Novice.

„Edinost“ in „Soča“ — sta objavili vest, da je c. kr. namestništvo prepovedalo točenje novega vina pred novim letom na predlog deželnega odbora goriškega. Po prejetih informacijah na kompetentnem mestu objavljamo, da deželni odbor ni o tem vprašanju nikdar raspravljal in nikdar sklepal. Potemtakem so neutemeljene vse obtožbe, katere navedena lista osobito proti gg. dr. Gregorčiču in prof. Berbuču izvajata. — Sicer je pa v občeh znano, da dr. Gregorčič ne sedi v dež. odboru, marveč njegov namestnik Klančič. Čudno je vse-kako tudi, da hoče vlada zvrčati odgovornost svoje prepovedi na deželni odbor goriški! — Saj je prepoved veljala tudi za Trst in okolico in Istro. So-li merodajni nasveti dež. odbora goriškega, če bi res obstojali, tudi za Trst in okolico in Istro?

Res je pa, da je dež. odbor protestiral na predlog profesorja Berbuča dne 12. t. m. proti to-sadevnemu odloku c. kr. namestništva, kateri protest se je tudi sprejel v zapisnik redne odborove seje dne 14. novembra t. l. ter je dež. odbor pri tej priliki vnovič zahteval od c. kr. namestništva, da preklične svoj to-sadevni odlok.

Most za pešce na Volčjdragi. V torkovi številki smo objavili doposlano nam pritožbo, da železniško vodstvo v Trstu noče napraviti mosta za prehod pešcem iz Renč preko železniške postaje v Volčjdragi na državno cesto.

Informirali smo se o tej zadevi in smo dobili to-le pojasnilo:

Železniško vodstvo v Trstu ne nasprotuje premestitvi postaje v Volčjdragi, marveč je samo napravilo načrt mosta in predlagalo železniškemu ministertvu napravo mosta. Ta urad namreč uvideva, da se godi ljudem krivica, ker morajo sedaj hoditi iz Renč po ovinku na postajo v Volčjdragi. Zapreke so nastale pa v ministertvu in sicer radi tega: Iz zapisnika, ki se je sestavil o priliki politične komisije pred zgradbo železnice, ni razvidno, da bi bili vdeleženci zahtevali, naj se jim pusti sloboden prehod čez postajo. Koga zadeva krivda, da ta zahteva ni prišla v zapisnik, ni sedaj več čas, da se preiskuje. Ministertvo je strlo na stališči, da ker se tega ni zahtevalo v zapisniku, so prebivalci zgubili doseданjo pravico in da je tako nastal nov pravni položaj, po katerem ni dolžno dovoliti več prehoda, še manj pa napraviti most čez železniški tir.

Državni poslanec Fon je opetovano posređoval v železniškem ministertvu in je dosegel konečno, da se je ministertvo odločilo v principu za premostitev postaje; ministertvo pa ni odobrilo načrta železniškega vodstva, po katerem bi bil most iz betona, ampak

sodnih konceptnih uradnikov. Pred nekoliko časom je bilo razpisanih 13 mest za sodne adjunkte v sodni upravi, a do danes so se priglasili šele štirje kompetenti brez ozira na narodnost. Slovenskim in hrvatskim avskultantom se ponaša najlepša prilika, da kompetirajo na razpisna mesta. — Iz Rovinja pa se poroča, da so iz tamkajšnje sodne službe izstopili štirje praktikanti ter šli v odvetniške pisarne. Kot vzrok se navaja okolnost, da sodni praktikanti ne dobe nikake plače, a pri odvetnikih si zaslužijo vsaj toliko, da morejo za silo živeti.

— Nesreča v rudniku na Vestfalskem. Kakor smo svoj čas poročali, se je v rudniku Rodbod pri Hammu na Vestfalskem ponesrečilo nad 300 rudarjev. Sedaj se je dognalo, da je med ponesrečenimi tudi 20 Slovencev, med temi bratje Andrej, Tomaž, Anton in Ivan Kravanja iz Soče pri Bovecu, ter Jožef Cuder tudi iz Soče. Prvi trije so zapustili, vdove z otroci. Ostali ponesrečeni Slovenci so večinoma Štajerci.

POZOR!

10 kron nagrade dobi tisti, kateri je bil mnenja, da je vkupil šiv. stroj ali dvokolo od tvrdke Saunig & Dekleva v Gorici; v resnici pa je kupil od g. Franca Saunig, kateri je bil pri tvrdki potovalec, a je maja meseca t. l. izstopil.

Jos. Dekleva.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Na predvečer

2.

decembra

bodo velike razsvitljave v proširnej Avstriji katere preskrbi — po naročilih — naš pyrotehnik FERD. MAKUC v Gorici, ulica Mattioli št. 43.

Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogsna“ tik justične palače.

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu
izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

Lepa hiša

v solčnem kraju z dvoriščem in vrtom, 18 minut od središča mesta, pri kateri ni nobenega rokodelca ali gostilničarja, se prodá pod ugodnimi pogoji. — Hiša stoji v Via Scuola Agraria št. 20.
Več se zve pri našem uredništvu.

Kinematograf v dvorani „CENTRAL“

Veliki električni

BIOSKOP

Internacionalno gledišče, živečih, govorečih, pojoih in igrajočih podob. Umetniško in tehnično vodstvo: Arhitekt A. Tscherno.

Nakup automobila! (Zelo komične podobe za smejeti). — Nizza. (Krasno originalno po naravi). — Poljub v temi. (Smešne slike). — Vdana soproga. (Povest iz življenja v mnogih zanimljivih podobah). — Trobenta. (Komični prizori). — Za kaj je kinematograf dober. (Smešne slike). — Vodene umetnosti v Versailles. (Edino originalno povzetje po naravi) — Človek po naravi. (Humoristični prizori). — Blisk v mlinu. (Zelo komične podobe za smejeti).

Predstave ob delavnikih 2 veliki predstavi 1/27, in 8. uri zvečer. Ob nedeljah in praznikih ob 1/34, 5, 1/27, in 8. uri. Ob sredah in sobotah ob 5. uri predstava s posebnim programom za otroke in dijake, kjer plača vsak otrok le 20 vin. — Vsaka predstava traja čez 1 uro.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Stavbena tvrdka

Znidarčič & Stepančič

Gorica

Tržaška ulica številka 29.

e priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.

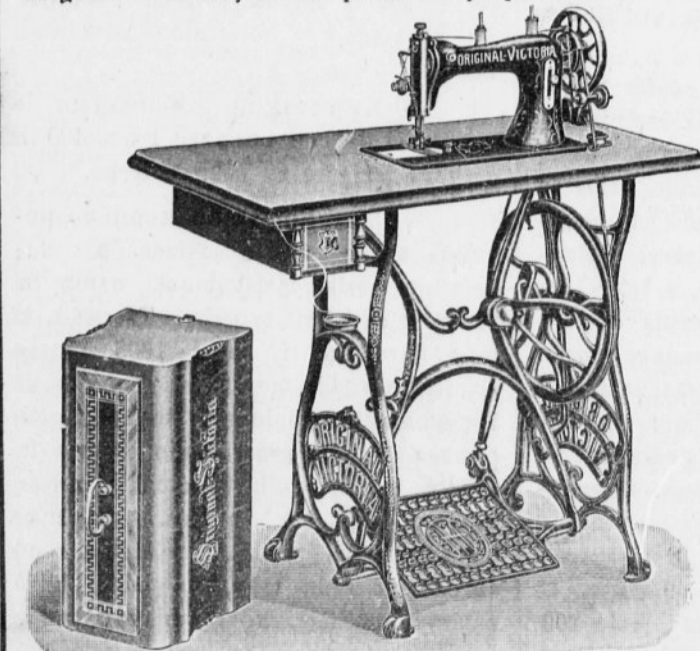
Prezema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo priporočata

Znidarčič & Stepančič.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Svarilo!

Prosimo spoštovana gospodinja, ne zahtevajte pri nakupu kar na kratko zavitek ali zabojček „cikorije“, temveč določeno znamko:

„Franck“

da imate zagotovilo za vedno jednako in najboljšo kakovost. — Pazite pri tem na te varstvene znamke in podpis, kajti naše zamotanje se v enakih barvah, papirju in z podobnim natisom ponareja,

Varstv. znamka. Varstv. znamka. Varstv. znamka.
sl. Kuv. X 4457, 2:7. II.W.W.

Henrik Franck & sinovi
Zagreb.

Naznanilo.

„Centralna posojilnica registrovana zadruga z omejeno zavezo“ v Gorici naznanja, da bode obrestovala pričenshi s 1. januarjem 1909 hranilne vloge po 4 1/2% (štiri in pol od sto)

Posojila se bodejo dajala članom:

- a) na vknjižbo po 5 1/4% (pet in en četrt od sto);
- b) „menico oziroma poroštvo po 6% (šest od sto.)

Posojila na mesečna odplačevanja ostanejo nespremenjena tako, da se plačuje od vsacih 100 kron 2 kroni na mesec.

GORICA, 4. novembra 1908.

ODBOR.

Kranjske klobase!!

najboljše vrste in sicer male po 20 vin. komad, — velike vrste po 40 vin. komad, za trgovce 10% popusta, kakor tudi fini, sveži špeh od pitanih prešičev kg po K 1.44, razpošilja

Anton Anžič, mesarija
Ljubljana.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

